

1512

Vendre (Infinitiu)

(ALDC, IX, 2126. Vendre [Infinitiu])

Vendre deriva del llat. VĒNDĒRE, que en cat. ha mantingut l'accent a la primera síl·laba al contrari del cast. que ha canviat de lloc l'accent (→ *vender* 100). El verb presenta dues modificacions: 1) epítesi de *-r*, *vèndrer*, en algunes localitats valencianes o afins (139, 172), forma analògica d'infinitius que tenen la bategant etimològicament (*témer*, *vèncer*, *plànyer*, *estrènyer*, etc.); 2) caiguda de la *-d*, *venre*, potser per assimilació a l'alternança *-ndr-/nr-* de mots com *gendre/genre* (PALDC, III, mapa 296), *cendra/cenra* (PALDC, I, mapa 29), una i altra variants presents en cat. ant. (veg. *estendre* [PALDC, I, mapa 30]; *prendre* [PALDC, I, mapa 31]; *pondre* (ous) [PALDC, VI, mapa 795], i *vindràs*

[mapa 1380]); per ex., *venrà* ja es troba en un doc. ross. de 1280.

Atès que aquest és un mapa lacunar, cal comparar-lo amb el mapa 29 i 795 del PALDC (I, *cendra*, i VI, *pondre* [ous], respectivament) per conèixer l'extensió real de les dues formes.

Quant al tractament de la *e* tònica (< E tancada del llat. vg., E llarga del llat. cl.), els resultats són equiparables als que es poden consultar en el PALDC, II, mapa 106, és a dir, [e] en cat. occ., [ə] en bal., [ɛ] en cat. central, [e] en ross. *Vendre* és l'única forma normativa des del DOrt, 1917.

